

**Δημήτρης Καλτσώνης, Θεόδωρος Μαριόλης, Κώστας Παπουλής,
Μετωπικό Πρόγραμμα Δι-Εξόδου από την Κρίση: Για έναν Ελεύθερο
Λαό σε μία Ελεύθερη Ελλάδα, Αθήνα, Κοροντζής, σελ. 222, Ιούνιος
2017.**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν *Μετωπικό Πρόγραμμα Δι-Εξόδου από την Κρίση: Για έναν Ελεύθερο Λαό σε μία Ελεύθερη Ελλάδα* είναι προϊόν συλλογικής επεξεργασίας των συγγραφέων του και συμφωνίας στις βασικές λογικές και κατευθύνσεις που το διέπουν. Βεβαίως, αυτό δεν σημαίνει ομοφωνία σε όλα τα ειδικότερα ιδεολογικά και επιστημονικά ζητήματα ή λύσεις, τις οποίες αυτό το πρόγραμμα εμπεριέχει.

Δεν συνιστά θεωρησιακή σύλληψη αλλά κριτικό, βασικό και μη-κλειστό πλαίσιο, το οποίο οπωσδήποτε επιδέχεται, δηλαδή, περαιτέρω επεξεργασίες, εξειδικεύσεις, συμπληρώσεις, ανασυνθέσεις ακόμη και διορθώσεις, σε συνάρτηση με τις οικονομικο-πολιτικές εξελίξεις, καθώς και, ενδεχομένως, με τα ευρήματα νέων τοπικών-επιστημονικών μελετών. Εξάλλου, όπως έχει εύστοχα υποδειχθεί, στο παρόν πεδίο «οι θεωρίες δεν φτιάχνονται παρά για να πεθάνουν μέσα στον πόλεμο του χρόνου: όπως οι στρατιωτικές μονάδες, αποστέλλονται στη μάχη την κατάλληλη στιγμή και, όποιες και αν είναι οι αρετές ή οι ανεπάρκειές τους, δεν δύνανται να χρησιμοποιηθούν παρά εκείνες μόνο που είναι διαθέσιμες.». Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, οι συγγραφείς θα επιθυμούσαν αυτό το εγχείρημά τους να:

- Συμβάλλει στο άνοιγμα ευρείας αλλά δομημένης επί θεμελιωμένων «αρχών» και μεθόδων συζήτησης, η οποία θα απολήξει σε υλοποιήσιμα συμπεράσματα και επακόλουθες πρωτοβουλίες.
- Υποστηρίξει ότι όχι μόνο υπάρχει, θεωρητικά μιλώντας, αλλά και μπορεί να κατασκευαστεί, με τα υπάρχοντα υλικά και περιορισμούς, «άλλος δρόμος» από τον εργαζόμενο λαό και για τον εαυτό του.
- Ανατροφοδοτήσει διαλεκτικά τη θεωρία της πράξης και την πράξη της θεωρίας εκείνων των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, οι οποίες ενδιαφέρονται για την ως άνω προοπτική.
- Προσδιορίσει και ιεραρχήσει τις καταρχάς αντικειμενικά αναγκαίες τομές με συγκεκριμένο τρόπο. Γιατί – πάντοτε και μόνο – η συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης είναι δημιουργική, ενώ η ενατένιση του – υποτιθέμενου – Υψηλού, η «επαναστατική» λογοκοπία, οι εκ «Παρισίων» ανακυκλωνόμενες δειπνοσοφιστείες δεν προάγουν παρά τη σύγχυση και, επομένως, την απονεύρωση. Συν-στήνουν, έτσι, τον πολυτιμότερο ιδεολογικό σύμμαχο της υφιστάμενης διάταξης του κόσμου.

Σε ανταγωνιστική αντίθεση με μία φαντασμαγορική παράδοση ή, για την ακρίβεια, παραχάραξη, ο τελικός στόχος, και όχι η – υποτιθέμενη – αυθόρμητη κίνηση των πραγμάτων προς αυτόν, είναι το «παν». Στόχος δύσκολος στην επίτευξη αλλά απλούστατος στην ποιητική, τουλάχιστον, κωδικοποίησή του: «Καί στόν ἴδρο τό δικό γίνε σύ τ' ἀφεντικό». Ας την κρατήσουμε.

Αθήνα, Ιανουάριος 2017

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Το παρόν *Μετωπικό Πρόγραμμα Δι-Εξόδου από την Κρίση: Για έναν Ελεύθερο Λαό σε μία Ελεύθερη Ελλάδα* επιθυμεί να συμβάλλει στο άνοιγμα ευρείας αλλά δομημένης επί θεμελιωμένων «αρχών» και μεθόδων συζήτησης. Εκκινεί από την ανάγκη συγκρότησης ενός κοινωνικού-πολιτικού μετώπου όλων εκείνων των δυνάμεων, οι οποίες θέλουν να υπηρετήσουν την υπόθεση της παραγωγικής ανασυγκρότησης-εθνικής ανεξαρτησίας-λαϊκής κυριαρχίας. Υποστηρίζει δε ότι όχι μόνο υπάρχει, θεωρητικά μιλώντας, αλλά και μπορεί να κατασκευαστεί, με τα υπάρχοντα υλικά και περιορισμούς, «άλλος δρόμος» από τον εργαζόμενο λαό και για τον εαυτό του.

Καταρχάς, πραγματεύεται τους διαφόρους βαθμούς διεθνικής κεφαλαιοκρατικής πόλωσης. Επικεντρώνεται στην ενδογενή αστάθεια της Ευρωζώνης, στη διεθνή οικονομική κρίση του 2008-9 και, τέλος, στην επισφαλή θέση των οικονομιών του «Νότου». Εν συνεχεία, αναλύει την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και, έτσι, υποστηρίζει ότι, για τα συμφέροντα της συντριπτικής πλειονότητας του λαού, η παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση-Ευρωζώνη αποδείχθηκε τακτική χωρίς στρατηγική και απολύτως ασυμβίβαστη με την απελευθέρωση από το βρόχο των «Μνημονίων». Περαιτέρω, προσδιορίζει το απαιτούμενο μείγμα της Νέας Οικονομικής Πολιτικής και τους οικονομικούς και κοινωνικο-πολιτικούς όρους εφαρμογής της μέσω Πανεθνικού-Δημοκρατικού Σχεδιασμού. Τέλος, θεωρεί ότι η οικοδόμηση μίας άλλης, αυθεντικά λαϊκής δημοκρατίας μπορεί να εκκινήσει με τη σύγκληση Συντακτικής Συνέλευσης, η οποία θα υιοθετήσει δημοκρατικό-λαϊκό Σύνταγμα, κατοχυρώνοντας τις βασικές αρχές του νέου οικονομικού, πολιτικού και νομικού συστήματος. Η Συντακτική Συνέλευση προσδιορίζεται ως καρπός της λαϊκής αυτενέργειας και της δημοκρατικής συμμετοχής, και το νέο Σύνταγμα ως το νομικο-πολιτικό πλαίσιο της παραγωγικής-πανεθνικής ανασυγκρότησης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος

Βιβλιογραφική Σημείωση και Ευχαριστίες

Κατάλογος Συγγραφέων

I. Εισαγωγή

1. Ευρώ-ΕΕ ή Βαρβαρότητα;
2. Η Ανάγκη
3. Το Πρόγραμμα
4. Η Λογική Δόμησης του Προγράμματος
5. Η Διάρθρωση του Κειμένου

II. Η Θύελλα της Ευρωπαϊκής «Ολοκλήρωσης»

1. Βαθμοί Διεθνούς Κεφαλαιοκρατικής Ολοκλήρωσης
2. Η Ευστάθεια μίας Νομισματικής Ζώνης
 - 2.1. Το Ασύμβατο Τρίγωνο
 - 2.2. Όφελος και κόστος
 - 2.3. Άριστες Νομισματικές Περιοχές
3. Η Ενδογενής Αστάθεια της Ευρωζώνης
4. Ευρωζώνη και Διεθνής Οικονομική Κρίση
5. Ο Ευρωζωνικός Κλωβός Πόλωσης
6. Επιμύθιο: Το «Μακρινό» έτος 1962

III. Η Κατάσταση της Ελληνικής Οικονομίας

1. Η ONE: Από Υποτιθέμενο Μέσο σε Ιερό Σκοπό
2. Αγορά Εργασίας και Ευρωπαϊκή Ένωση
3. Δυναμική Ανεργίας
4. Αποταμιεύσεις και Επενδύσεις
5. Δημόσια Οικονομικά
6. Εσωτερική Υποτίμηση
7. Δομή Ελληνικής Οικονομίας και Διεθνές Εμπόριο
 - 7.1. Γενικά χαρακτηριστικά
 - 7.2. Σωρευτική αιτιότητα
 - 7.3. Οι διαρροές στον εξωτερικό τομέα
8. Τραπεζικό Σύστημα
9. Η Ύπατα φυσική της Οικονομικής Ανάπτυξης
10. Στα Νύχια Μπαίνει το Κατράμι

IV. Δι-Έξοδος και ΝΟΠ

1. Η Διαπραγμάτευση
2. Το Γενικό Πλαίσιο της ΝΟΠ
3. Άμεσες Συνέπειες
 - 3.1. Πληθωρισμός κόστους και διεθνής ανταγωνιστικότητα
 - 3.2. Ανάπτυξη και αναδιανομή εισοδήματος
4. Κλαδική Πολιτική
 - 4.1. Περιορισμοί και ζητούμενα
 - 4.2. Δεδομένα και άξονες
 - 4.2.1. Πολλαπλασιαστές ζήτησης
 - 4.2.2. Άξονες κλαδικής πολιτικής

- 4.3. Αποτελέσματα
- 4.4. Υλοποίηση
- 5. Συναλλαγματική Πολιτική
- 6. ΝΟΠ και Πανεθνικός-Δημοκρατικός Σχεδιασμός

V. Συντακτική Συνέλευση: Για μία Αυθεντική Δημοκρατία του Λαού

- 1. Η Συνταγματική Αντανάκλαση της Εξάρτησης
- 2. Άξονες Εναλλακτικής Συνταγματικής Εμπειρίας
- 3. Η Ανάγκη Σύγκλησης Συντακτικής Συνέλευσης
- 4. Δημοκρατικές Τομές

Παραρτήματα

- Παράρτημα I: Μύθος και Αλήθεια του Νόμου των Συγκριτικών Πλεονεκτημάτων
- Παράρτημα II: Σχετικά με το Δημόσιο Χρέος της Ελλάδας
- Παράρτημα III: Πρωτογενή Στατιστικά Δεδομένα
- Παράρτημα IV: Ο «Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος»